

27-01

† Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἰηχος λ᾿ ᾠ — Γα²

Θε ος Κυ ριος και ε πε ε φα α νεν η

η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα α τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Γ Π
Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε ε φα α νεν η
Γ Ν
η μιν ρ ευ λο γη με νο ς ο ερ χο με νο ς εν
Π Γ
ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ου ρ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

^χ
^ρ Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος
^Δ
⁹ εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε
^ρ
 φω τι ι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο
^Δ
 σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το το υ ψος
^ρ
 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
^ρ
 ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι
^Δ
 ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω Λο γω
^Δ
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η
^ρ
 η μων
^χ
^ρ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
^ρ
 Τό ως άνω.
 ω Πνευ μα τι

Ἄ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Ὁ δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
 ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
 ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ζαι την
 τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
 σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
 μων λα ον απε γνω σμε ε νο ο ο ον

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξιώσον.

Δόξα... τὸ αὐτὸ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Λσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορρῆμον, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησία, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἢ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα... τὸ αὐτὸ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος. Ἐλέησον Ἀγνή, ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω, ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφω τῆς Χριστοῦ, ποιμένης ἀξίως γεγονώς, Ἀξιάγαστε ποιμήν, οἷά περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθείς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἧ τέθνηκας, ἀλλ' ἐπανῆλθες πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα... τὸ αὐτὸ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὕετόν, ἐν
τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν
πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν
βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου
καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

 τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φίως

$\bar{\chi}^M$ $\bar{\chi}^B$
 $\bar{\chi}^6$ $\bar{\chi}^8$

τον αι ω νων α μην δ λ

⁶ ^Μ ^Β ^Γ
^ζ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ
 α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶αρ ^Πδευ ο ον τα ^Βα

πασαντην κτιισιν προς ζωογονιαν

Προκείμενον ᾠχος δ'

^χ₆^N

φι αν και η με λε ε ε τη της καρ δι ι

ας μου συ νε σιν ⁶ Δίς

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη,
ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.

Τὸ τρίτον.

Ὁ στο μα μου λα λη η σει σο φι
ι ι αν και η με ε λε ε τη της καρ δι
ι ας μου συ νεσι ι ι ι ιν

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

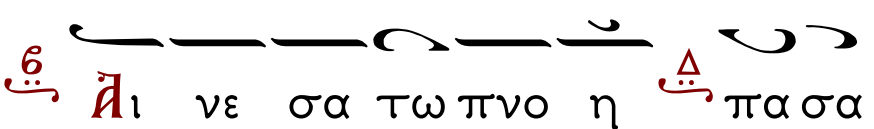
Ὁ Χορός:
 Ἀ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **Ἀ**

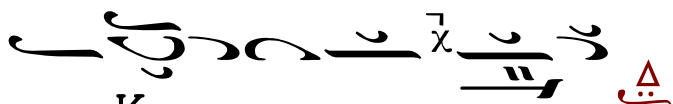
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 Ἀ μ η η ν

 Π α α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 Κυ υ ρι ο ν (Δίς)

Τὸ τρίτον
 Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ο ν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .. Ὁ χορός:

 Ἀ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον **Ἀ**

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
 Ἄ **Κ**αι τω Πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
 Ἄ **Δ**οξα σοι Κυριε Δοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

σι ι ι ι ας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θει των ε

μω ων εγ κλη μα των

Εἵτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος λ Πά

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οικ τοι ρμων σου ε ζα λει ψον

το α νο ο μη μα α α μου

α α α α αλ πι γ ζ χ ρ υ σο ο φ ω νο
 ος α α α ν ε ε δει ει ει χ θ ης χ ρ υ σο ρ ρ η
 η μο ο ο ν Χ ρ υ σο ο στο ο ο ο με χ ρ υ
 σου ρ γ ω ν τ ας κα ρ δι α ας των πι ι στ ω ν τοις
 χ ρ υ σε πο νο ις σου ου ου δι δ α αγ μα α α α
 σι προ φ η τι κ ως γ α α αρ ε ε ζ η
 η η λ θ εν ο φ θ ο ο γ γ ος των δο γ μα τ ω ν
 σου ου ο σι ε πα α α α τερ και κο
 ο ο σ μου πα αν το ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος τα πε ρ α τα α ε φω ω ω τι ι ι ι
 σε ε ε ε εν

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. (Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἢ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή, χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἢ καθαίρεσις, θανάτου ἢ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε πανάμωμε, Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἢ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε
Θεόνυμφε, χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἄνωτέρα
φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε πύρινε
θρόνε, χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε
Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ράβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε
ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ῥάβδου, τῆς
Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς
καὶ βαθέως· ὥς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν
Χριστὸν σὺ ἐξήνηθης.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ὦχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν, ἣν πρόην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στῦλος καὶ ἐδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου, ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφὲ Ἱεράρχα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἐπερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος γ'.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπруνον, ταῖς ἰκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὔθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἀφθονα τὰ σελαγήματα.

Δόξα...

Χρυσορρήμονι γλώττη, τῶν διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἱαμάτων αὐγὰς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφρανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, καὶ διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος· ἦν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν θεῖε Χρυσόστομε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ισχυρότατον ὄπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρόν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας ἢ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν, χαῖρε ἢ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα, χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη, χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα,
χαῖρε ἡ ἀνήμερος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ
γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων, χαῖρε
γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἀγίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· διὸ σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὥς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἄτμοι τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῇ προσομιλήσας μακροᾶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύω θελήσεσι, καὶ δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἔτερος τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώπτουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταλάζων ρεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμούς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Δόξα...

Ὁ χρυσορρόας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε, συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὥς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλόργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης Μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες, Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Κοντάκιον.

ᾠχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Η λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτὸς με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὐθυνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με, ὅπως ὕμνῳ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι

Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ,
 Ἀλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις.
 Ἄπνουν ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι
 χρυσοῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
 Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
 Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ὡς ὥριμός τις σῖτος ἐκ γήρωσ Πέτρε,
Οἶνον ταμείῳ συγκομίζει τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Ἦχος Γα

Ὡδὴ α'.

Ἦχος Γ
 ἦ Χερσοναβυσσο το κον πεδον η
 λι ος ε πε πο λευ σε πο τε ω σει τει χος
 γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν υ δωρ
 λα ω πε ζο πον το πο ρου ουν τι και θε α ρε
 στω ως μελ πο ον τι Α σω μεν τω Κυ ρι ι ι
 ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα σται

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος Γ
 Το στε ρε ω μα των ε πι σοι
 πε ε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την
 Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω
 τι μι ι ω σου αι αι μα τι

Ὡδὴ δ'.

κα α λυ ψεν ου ρα νους η

α ρε τη σου Χρι στε της κι βω του γαρ

προ ελ θων του α γι α σμα τος σου της α α

φθο ρου Μη τρος εν τω να ω της δο ξης

σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου με

ενος και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης

αι νε ε σε ως

Ὡδὴ ε'.

ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι

κως εν θρονω ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ

γελων δο ξης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ω τα α λας

ε βο α ε γω προ γαρ ει δον σω μα του

μενον Θεον ^πφω ^γτος α α νεσπερου ^κκαι ^γει ρη

η νης δε σπο ο ζον τα ^γ

Ωδὴ στ'. ^γβο ^κη σε ε ε σοι ^πι δωων

ο πρε ε εσβυς ^πτοις ο φθαλμοι οισ το σωω τη

ρι ι ον ^πο λα οισ ε πεστη ^κεκ Θε ου Χρι

στε συ υ Θε ος μου ^γ

Ωδὴ ζ'. ^γε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^κ

Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^πκαι Παρ θε νω α

κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^κΘε ον Λο ο γον

υ μνου ου μεν ^πευ σε βως με ε λω δου ου ουν τες

^πΕυ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η

μῶν

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον

Ὡς δὲ ἡ'. Ἄ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν

τες οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

νι αι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες

θει ον υμνο ον ε με ελπον Ευ λο γει τε παν τα

τα ερ γα τον Κυ ριον και υ περ υ ψου ου ται

εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα εἰς ἤχο γ'

Ἦχος Γα

Στίχος: α'

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευμα μου ε πι τω Θε ω ω τω σωω τη

η ρι ι μου

N

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο μεν

Στίχος β'

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

^κ
 ιμ ^χ_ῳ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ ^Γ_ῳ την α δι α φθ ο ρως Θε ον
^Π
 Λο ο γον τε κου ου σαν ^κ_ῳ την ον τως Θε ο το κον
 ,
^Γ
 σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ_ῳ

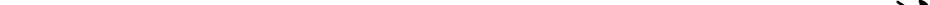
Σπ λ η ρ ος ε' ^Γ_ῳ ^Γ
^Γ_ῳ **Κ**α θ ει λε δυ να στας α πο

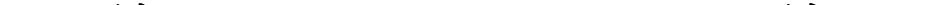
θ ρ ο ν ω ν και υ ψ ω σε τα πει νους ^χ_ῳ πει νων τας
 ε νε πλη σεν α α γα θων ^Γ_ῳ και πλου του ουν
^Π
 τας ε ζα πε στει λε κε νους ^π_ῳ

^Ν
^π_ῳ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
^κ
 ιμ ^χ_ῳ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ ^Γ_ῳ την α δι α φθ ο ρως Θε ον

σε μεγαλυνομεν

Σπήχος στ' $\overset{\text{r}}{\underset{\text{r}}{\chi}}$ $\overset{\text{r}}{\text{a}}$ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

 παι δος αυ του χ ῥ μνη σθη ναι ε λε ους χ ῥ κα

 Θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μω^χ_ῥν τω Α βρα αμ και τω σπερματι αυτου ε^Π

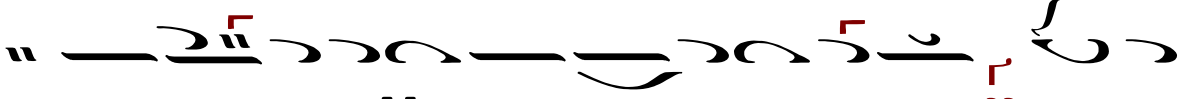
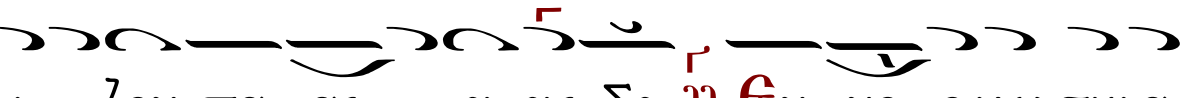
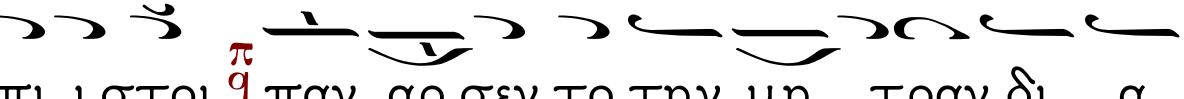
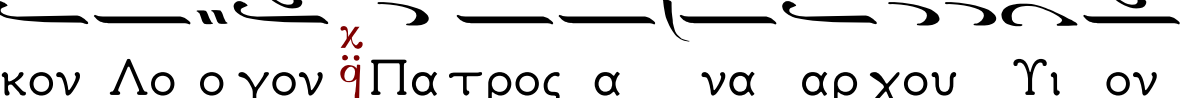
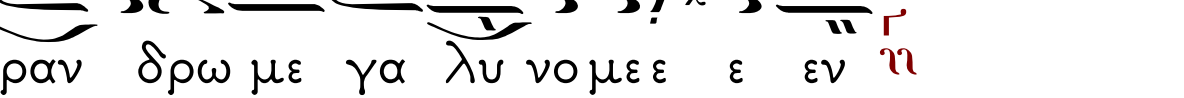
ως αι ω ω νος π ρ

^N
^π₉ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

[illegible]

των Σε ρα φιμ ^Γτην α δι α φθ ο ρως Θε ον

Λοογον τεκουουσαν ^πτην ^κον τως Θεοτοκον
 Λοογον τεκουουσαν ^πτην ^κον τως Θεοτοκον

, Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὥδή
 σε μεγαλυνομεν
 Θεοτοκε ηηελπι ι ι ις πα
 αντων των Χριστι α ανων σκεπε
 φρου ρει φυυλαττε ε ε του ους ελ πι
 ι ζοντας ει εις Σε εν νοομωσκια
 και γραμματι τυ υπονκα τι ιδωμεεν οι
 πι ιστοι παν αρσεν το την μη τραν δι α
 νοι οι γο ον α γιον Θεω δι ο πρωτο ο το
 κον Λο ο γον Πατρος α να αρχου Υι ον
 πρωτο το κου μενον Μητρι α πει
 ραν δρωμεγαλυνομεε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάση τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα, σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος ᾠ Πα

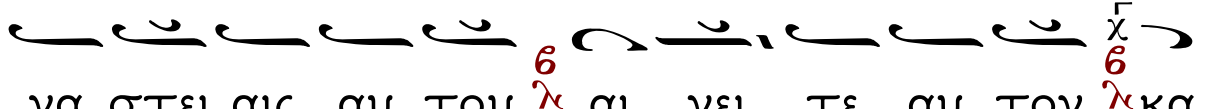
^π^χ^Β
^π⁹ Πα α α σα πνο η αι νε σα α τω ω
^Μ ^Π
 τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π⁹ Αι νει τε
 τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα
 νω ω ων ^Δ αι νει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εντοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις ^π⁹
 Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
 ω ⁶^λ

^Β
⁶^λ ^Δ Αι νει ει ει ει τε α αυ τον ^Δ πα αν τες
^Π ^Β
 οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του ^π⁹ αι νει
^Μ ^Δ
 ει ει ει τε αυ τον ^Δ πασαι αι δυ να α α

 μεις α α αυ του Σοι πρε ε ε ε πει υ

 υ μνοος τω ε ε ω ω

Σπιχηρά Προσόμοια.
 Ἦχος δ'.
 Ἐδωκας σημείωσιν.

  νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

 του

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου
 διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις
 Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ
 ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν,
 φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε
 μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου,
 τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

^{χ^ΓΜ}
⁶
^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος ^{χ^Γ}
⁶
^λ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι θα ρα ⁶
^λ

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ
 Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις
 τε· ἐν αῖς ἡξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα
 γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν
 πολυμήχανον, διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία
 ἀγάλλεται, ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν
 πανσόφων δογμάτων σου.

ΣΤΙΧ. ^{χ^ΓΜ}
⁶
^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω
 και χο ρω ⁶
^λ αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω ⁶
^λ

Ο στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς
 νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ
 οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα,
 ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ

ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος
 ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω
 Χρυσόστομος.

ΣΤΙΧ.

^ΓΜ
 6
 λ

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

ευ η χοις ^Μ
 6
 λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

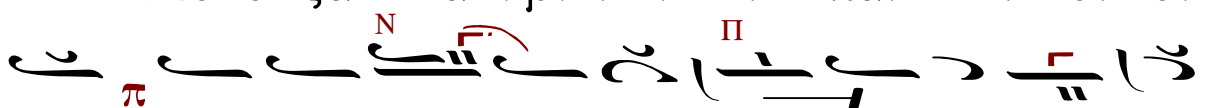
λοις α λα λαγμου ⁶
 λ πα σα πνο η αι νε σα

α τω τον Κυ ριον ⁶
 λ

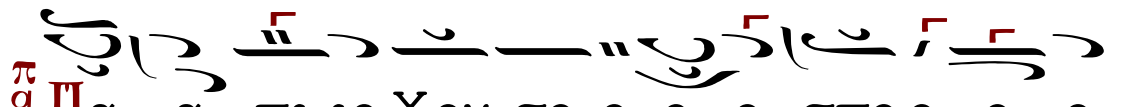
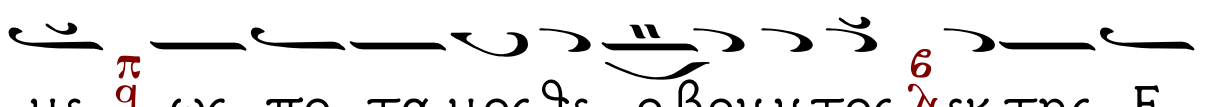
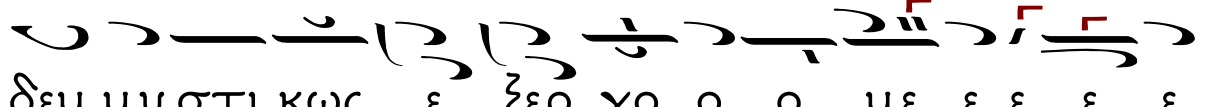
Κόσμον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν
 λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ
 σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς
 λόγοις τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην
 καὶ θεῖαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου,
 μεγαλοφώνως κραυγάζουσα, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε,
 σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

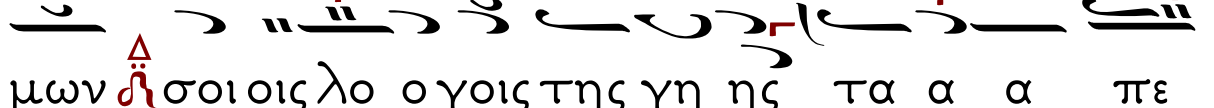
Δοξαστικὸν

ᾠχος ᾠ Πα

 Δο ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι

 ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα

 α α α τι

 Πα α τε ερ Χρυ σο ο ο ο στο ο ο

 με ως πο ταμος θε ο βρυ υτος εκ της Ε

 δεμ μυ στι κως ε ζερ χο ο ο με ε ε ε ε

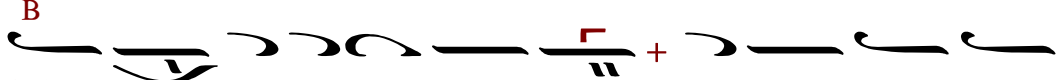
 νος εις αρ χας τε εσ σα ρα ας δι α δρα α

 μων σοι ο ις λο ο γοις της γη ης τα α α πε

 ε ρα α α τα παν τα πισ τον κα τηρ δε ευ

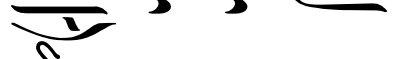
 σας τη παγ χρυ υ σω δι δα α σκα λι ι ι ι

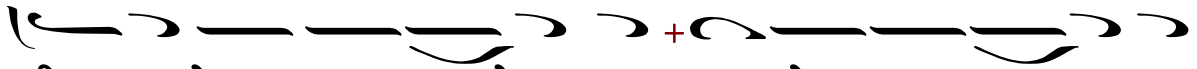
α α α α σου ^πδι ο την ε πα νο ο δον
 σου των θει ειων λειει ψα α ανων ^Δη μιν
 σα φω ω ως πο ο λι το γρα α φη η η η
 η σας ^ππρε σβε ε ευ ει εις ^Δσω θη η ναι
 αι τας ψυ υ χας Ι ω ω α αν νη ⁶τω ω ω ω ν
 α νυ υ μνου ν των σε ε

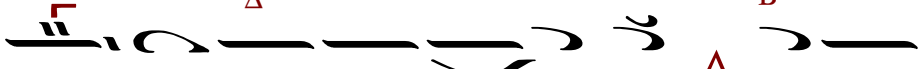
⁶λ

^Γχ ^B ^Γ +
⁶λ **Κ**αι νυν και α ει ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω νων α μην ⁶λ

^B ^Γ
⁶λ **Ε**κ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων τους

 +
 δου ου λους σου φυ λατ τε ευ λο γη με νη Θε

 ^Γ ^Δ   ^B
 ο το κε ⁶λ ι να σε δο ξα ζω μεν ^Δ την ελ

 πι δα των ψυχων ημων ⁶λ

Δοξολογία ἤχος δ'

Ἦχος ᾠδῆς

^Γλ̣ ⁶λ̣ ^B Δο ο ξα σοι τω δει ζαν τι το φως ^Δλ̣ δο ξα
 εν υ ψι στοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρω ποις ευ δο κι α ⁶λ̣
⁶λ̣ ^B Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δλ̣
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι ^Δλ̣ δι α την με γα α λην σου
 δο ξαν ⁶λ̣
⁶λ̣ ^B Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
^B Πα τερ παν το κρα τορ ⁶λ̣ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες ^Δλ̣ Ι η σου Χρι στε και Α

γι ⁶ον Πνεύμα ⁶λ
^B⁶λ ^ΔΚυρι ε ο Θε ος ^Δο α μνος του Θε ου
 ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ
 τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
 ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
 σμου ⁶λ
^B⁶λ ^ΔΠρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^Δο
 κα θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και
 ε λε η σον η μας ⁶λ
^B⁶λ ^ΔΟ τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
 μο νος Κυ ρι ος ^ΔΙ η σους Χρι στος εις δο

^B
 ζαν Θε ου Πατροσαμην ⁶λ

^B
⁶λ Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω ⁶λ

^Δ
 Σε και αι νε εσωτο ο νο μα α σου εις τον ^B

αι ω να ^Δ και εις τον αι ω να του αι ω ⁶λ

νος ⁶λ

^Δ
⁶λ Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η ^B

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ⁶λ

ναι η μας ⁶λ

^Π ^B
⁶λ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των ⁶λ

^Δ
 πα τε ε ρων η μων ^Δ και αι νε το ον και δε δο ⁶λ

^B
 ζα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ⁶λ

νας α μην 6
λ
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ' M
 η μας 6
λ B κα θ α πε ρ η λ πι σα με ν ε πι σε 6
λ
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ο ν 6
λ
 με τα δι και ω μα τας ου (τρίς) 6
λ
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η B M Δ +
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω B
 ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με Δ ι α σαι B
 την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ τον σοι 6
λ
 Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα B
 ζον με Δ του ποι ει ν το θε λη μα σου Δ ο

τισυει ει ο Θεος μου 6
λ

^B
6
λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
Α εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως 6
λ

^B
6
λ **Πα** ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ⁶
λ **Α** γι ος ο Θε ος ^Δ
Α γι ος Ι

^Δ
σχυ ρος ^Δ
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
(τρίς)

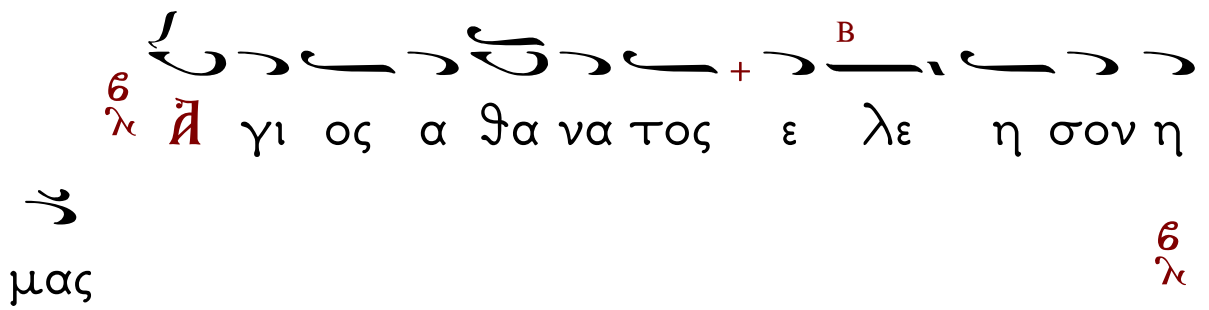
μας 6
λ

^B
6
λ **Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
και α γι ω

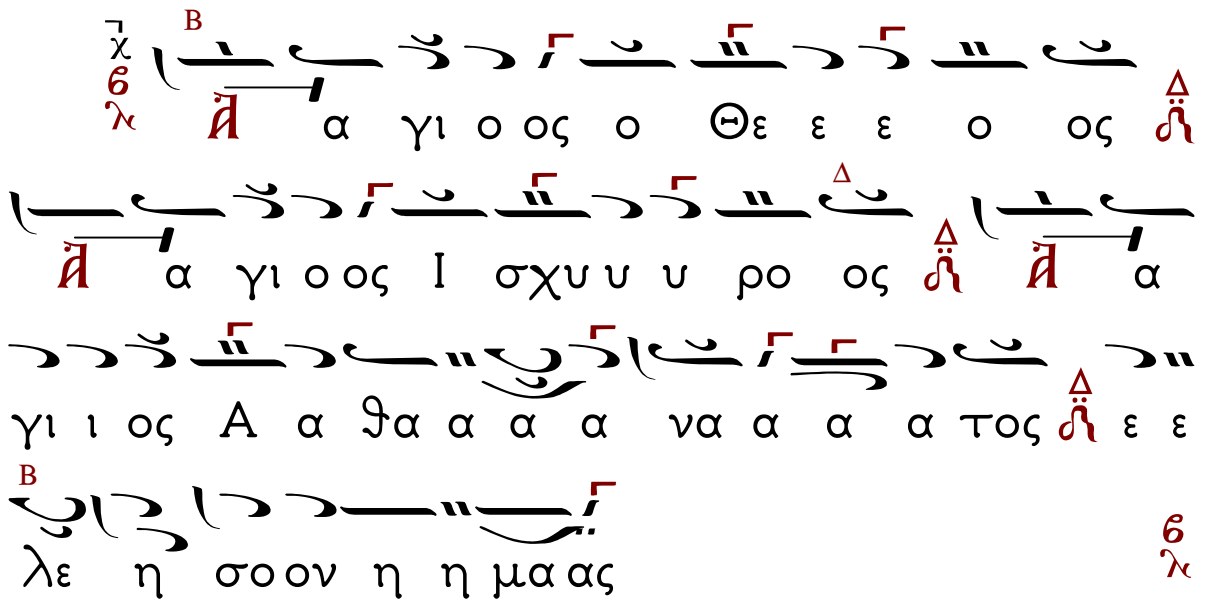
Πνευ μα τι 6
λ

^B
6
λ **Κ** αι νυν και α ει ^Δ
και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην 6
λ

 Ἄγιος ἰσθνατος ελεησον η' μας

Ἀσματικόν.

 Ἄγαγιος ο Θεε ε ε ο ος Ἄγαγιος ἰσχυυυροος Ἄγαγιος Ἀαθναααα νααααατος εε λεη σσον η ημαας

Ἀπολυτίκιον τοῦ

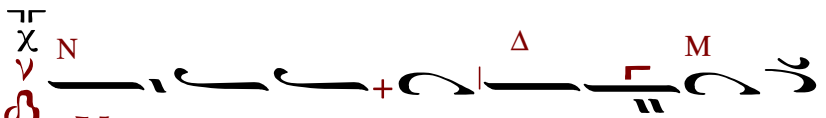
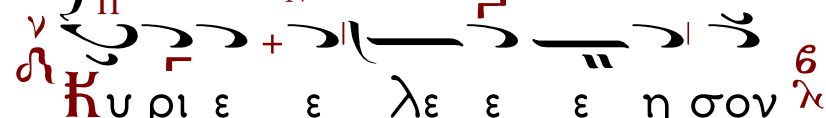
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄ ἡ του στο μα τος σου κα θ̅α περ πυρ σος
 εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε
 φω τι ι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο
 σμω θη σαυ ρους εν α πε θ̅ε το το υ ψος
 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
 ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω Λο γω
 Χρι στω τω Θε ω σω θ̅η ναι τας ψυ υ χας η
 μω ω ω ω ω ω ν

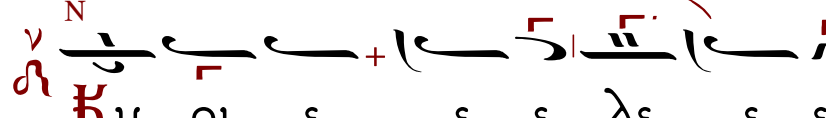
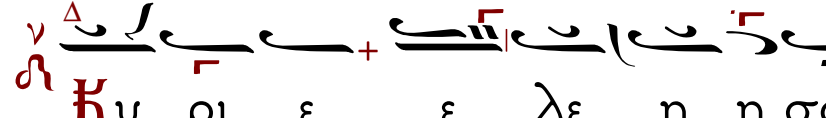
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ α̣ Νη̣

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ^ν
5. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. ^Ν
^ν
 Γοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'

ᾠδὴ δὲ

Γ
χ̣ ᾠδὴ
μη η ην

Στίχ. α' χ̣^M
Εὐλογῇ ψυχῇ μου τον

Κυριον και παντα τα εντος μου το

ο νομα το Αγιον αυ του

χ̣^M
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

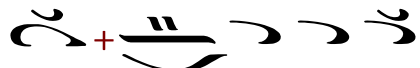
τερ σωσνημας

Στίχ. β' χ̣^M
Εὐλογῇ ψυχῇ μου τον

Κυριον και μη επιλανθανου πασας

+ ταςαν τα ποδοσεις αυ του

χ̣^M
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

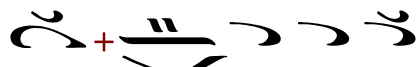
τερ σωσονη μας

Σπ'χ. γ'

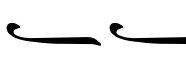
η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου

Βασιλει α αυτου παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας

Σπ'χ. δ'

τα τα εργα αυτου

της δε σποτει ας αυτου

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'

Ἄμην

Σπῆχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι

ον αἰνεσώ Κυριον ἐν τη ζωῇ μου

ψαλλώ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

ᾠσὼν ἡμᾶς Ὕψι Θεοῦ ὁ ἐν

Ἀγγέλοις θαυμάσιος

ψαλλόντας σοι ἀλληλοῦσι

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κω β βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α
 Σπ̣χ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον
 αιωνα ο Θεος σου Σιων ~~χ~~εις γε νε
 αν και γε νε αν
 Ωσον ημας Υιε Θεου ο εν
 Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος
 ψαλλοντας σοι αλληλουι α
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ω Πνευματι
 και νυν και αι και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Αμην

^M
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρ χων
^M
^{6.} και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
τεραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτωσ εν
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ζα ζο ο με νος τω Πατρι και τω Α
γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'

^χ^Μ ^Γ
 Ἄ Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι αν
 και η με λε τη της καρ δι ας μου συ νε
 σιν

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

^Γ
 Ἡ του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος
 εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε
 φω τι ι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο
 σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το το υ ψος
 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
 ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω Λο γω

Χριστω τω Θεω σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ωω ω ω ω ων

Εἰσοδικόν
ᾠχος Δι

 ^M

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος
 εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε
 φω τι ι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο
 σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το το υ ψος
 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
 ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω Λο γω
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η
 η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

$\overline{\pi\chi}$
 $\pi\chi$ $\frac{4}{9}$ **Ο** μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω
 το κω σου Δ και χει ει ρας του Συ με ων
 ευ λο γη η σας ως ε πρεπε $\pi\chi$ προ φθα σας
 και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος $\pi\chi$
 αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
 λι τευ μα Δ και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη η σας Δ ο μονος φι λα αν θρω ω
 πο ο $\frac{4}{9}$ $\pi\chi$ ο ος $\frac{4}{9}$

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ

Προκείμενον. ᾠχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **7:26-28, 8:1-2**

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ήχος β'.

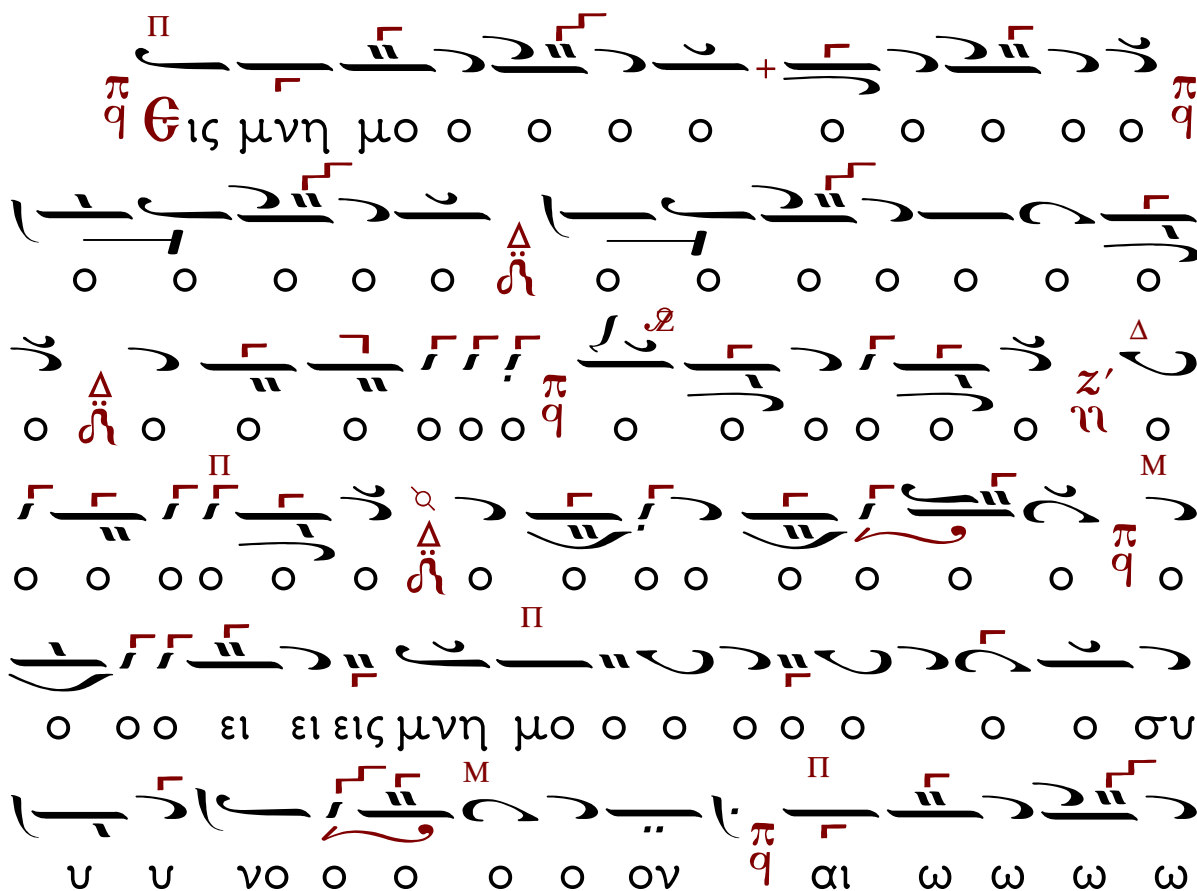
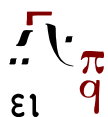
Γτόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

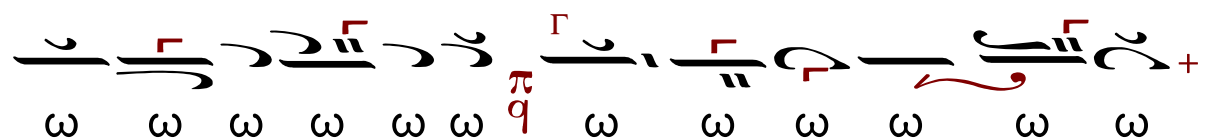
Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα
αὐτοῦ.

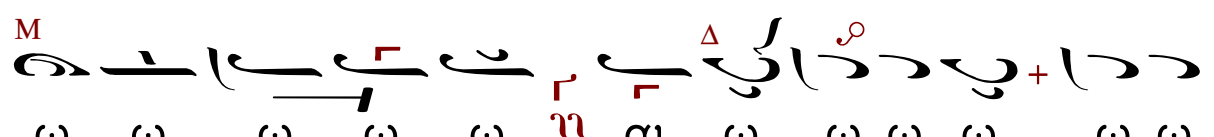
Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

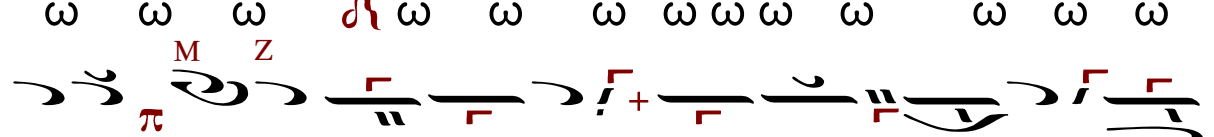
Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

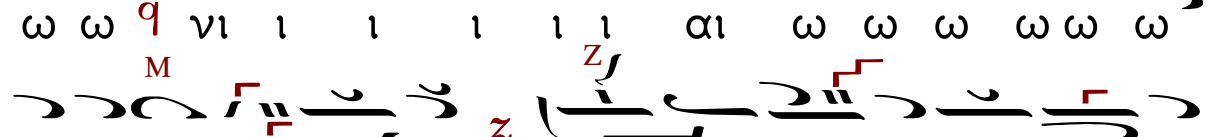
ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα^οἙκτασις. $q - \Gamma'$
 $\chi - \eta$

 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

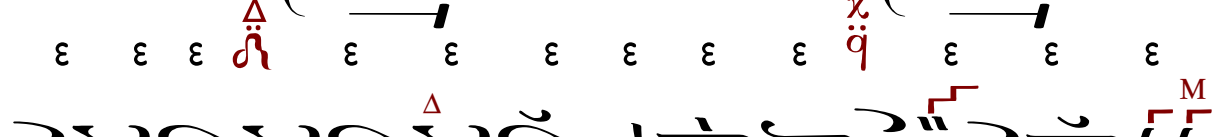

 ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω

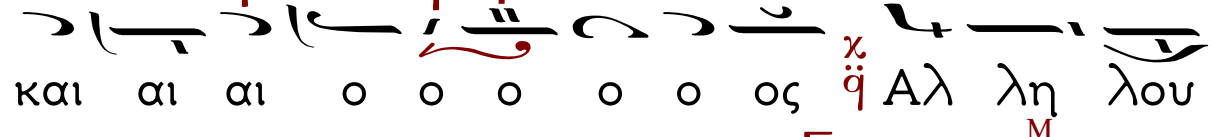

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε

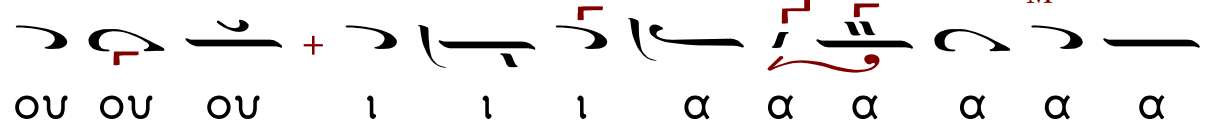

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι ι

 και αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου

 ου ου ου ι ι ι α α α α α α

 α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι̇

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λα
 βομεεν Πνευμα εἰ
 που ρα αἰνιον εὐ
 ρομεν
 πιστιν ἀληθην ἀ
 διαιρετον Τρι
 α
 δα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐ
 τη γαρ
 ἡ ἡμας ἐ
 σωσε ἐ
 ε
 ε
 ε
 εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠχος Δι

  μην α μην α μην εἰς α φε σιν
 α μαρ τι ων και εἰς ζω ην την αι
 ω ω νι ον

 Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

^M
^Δ Ἀ α μην ^Δ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
^Δ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.